

ad § 1.

Da ikke alene Paakjendelsen, men ogsaa den foregaaende Behandling af de i denne S omhandlede Sager paaligger Rigsretten, antage vi, at dette strax bør udtales ved foran „paakjender“ i 3die Linie at indskyde Ordene: „behandler og.“

Paragraphens sidste Punktum: „Udenfor disse tvende Tilfælde har Rigsretten ingen dømmende Myndighed“ kan formeentlig som overskødigt, ifølge Grundlovens § 73, bortfalde.

ad § 2.

Vi foreslaae at affatte denne Paragraphs første Affnit saaledes: „Ligesom det nu sammentraadte Landsting har valgt otte aff sin Midte, og Landets øverste Domstol otte aff sin Midte til Medlemmer af Rigsretten for det i Grundlovens § 72, sammenholdt med dens § 43, bestemte Tidrum: saaledes ville efter Udløbet af denne Tid Landstinget og Høiesteret have at foretage nyt Valg, hver paa otte Medlemmer af Rigsretten, og saa fremdeles hvert 4de Aar.“

3 andet Affnit foreslaaes „saasnart“ forandret til „naar.“

Da lettelig flere af de af Landstinget valgte Medlemmer i Løbet af 4 Aar kunne opføre at være Medlemmer af dette Thing, eller af en eller anden Aarsag være forhindrede fra at sidde i Retten i en Sag, formene vi, at de i Udkastet nævnte Suppleanters Tal bør være fire; og vi indstille, at Begyndelsen af tredje Affnit affattes saaledes: „Foruden de oven nævnte Medlemmer af Rigsretten vælger Landstinget endvidere 4 Suppleanter af sin Midte, som o. s. v.“

Som mindre Redaktionsforandringer i samme Affnit foreslaaes, at

p. 2 i 3die Linie fra oven Ordene „paa anden Maade“ indskydes foran „op“ „hører.“

at p. 2 i 5te og 6te Linie Ordene „noget andet lovligt Forsald“ ombyttes med „af nogen anden lovlig Aarsag,“ og at de paafølgende Ord „hvis Gyldighed

„Retten selv paakjender“ bør bortfalde efter Indholdet af § 15.

For at de Suppleanter, Landets øverste Domstol maatte behøve, ikke skulle anses valgte med Hensyn til den enkelte Sags Behandling og Paakjendelse de maatte komme til at deeltage, formene vi, at bemeldte Domstol foruden otte Rigsrets-Medlemmer af sin Midte bør vælge 2 Suppleanter.

Derfor den Deel af Rigsretten, som skal udgaae fra Høiesteret, desuagtet i en enkelt Sag ikke skulde kunne blive fuldtallig, vil Høiesteret have at udnævne de manglende Medlemmer blandt sine faste Tilforordnede, eller i fornødent Fald blandt de Mænd, der ere pligtige at møde i Retten, naar de af Justitiarius tilfiges. Paragraphens sidste Affnit vilde derefter være at omredigere saaledes:

„Ligeledes vælger Høiesteret af sin Midte 2 Suppleanter, som i lignende Tilfælde have at indtræde i Rigsretten. Uagtet de Valg af Rigsrets-Medlemmer og Suppleanter, som skulde foretages af Høiesteret, i Reglen bør finde Sted blandt Rettens faste Tilforordnede, kan dog i fornødent Fald Valget skee blandt de Mænd, der ere pligtige at møde i Retten, naar de af Justitiarius tilfiges.“

Det er ikke undgaaet Udvalgets Opmærksomhed, at den Omstændighed, at Halvdelen af Rigsrettens Medlemmer stedse tillige skulle være Landthingsmænd, kan have tilfølg, at Behandlingen af en Sag, der svæver for denne Domstol, maa afbrydes, naar enten hele Rigsdagen eller Landstinget opløses, eller den for Gyldigheden af Medlemmernes Valg fastsatte Tid udløber; men da denne Ulempe følger af Grundlovens Bestemmelser om Rigsretten, have vi ikke kunnet foreslaae noget Middel til at have samme.

Forsaavidt nogen Sag, hørende under Grundlovens § 73 andet Affnit, i fornævnte Tilfælde maatte være under Behandling ved Rigsretten, har Udvalget næret Tvivl, om ikke Regjeringen vilde være berettiget til, dersom den maatte finde det stridende mod Sta-